

Dosarul nr.2ra-484/22
2-20010040-01-2ra-08042022

Prima instanță - Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud.: A. Ucrainațeva)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Anton, R. Pulbere, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Melnic Alexandru,
reprezentat de avocatul Cușnir Iurie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Timircan Natalia
împotriva lui Melnic Alexandru, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecția Familiei Călărași privind stabilirea domiciliului copilului minor și
majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021, prin care
s-a respins apelul declarat de Melnic Alexandru, și s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 01 februarie 2021,

c o n s t a t ă :

La 22 ianuarie 2020, Timircan Natalia a depus cererea de chemare în judecată
împotriva lui Melnic Alexandru, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecția Familiei Călărași privind încasarea pensiei alimentare și stabilirea
domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Judecătoria Călărași din 24
decembrie 2015 a fost desfăcută căsătoria dintre Melnic Alexandru și Timircan
Natalia.

Din căsătorie, s-a născut copilul minor XXX.

După desfacerea căsătoriei Melnic Alexandru a promis că va contribui la
creșterea și educația copilului minor. Însă, de fapt nu participă la întreținerea
materială a copilului.

În toamna anului 2019 copilul minor XXX a suportat o intervenție
chirurgicală, însă pârâtul a refuzat să participe la întreținerea materială a copilului
cât și a-l vizita în spital.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor reclamanta a solicitat majorarea
cuantumului pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor stabilit prin

hotărârea din 23 noiembrie 2015, încasarea pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor XXX în mărime fixă a câte 2 200 lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea vârstei majoratului, stabilirea domiciliului copilului minor XXX cu mama și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Strășeni, sediul Călărași din 01 februarie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de Timircan Natalia, a fost admisă parțial.

S-a stabilit domiciliul copilului minor XXX, născută la XXX, cu mama Timircan Natalia.

S-a încasat de la Alexandru Melnic în beneficiul Nataliei Timircan, pensia alimentară pentru întreținerea copilului minor XXX, în sumă bănească fixă lunară în mărime de 1500 lei, începând cu data emiterii hotărârii, până la atingerea vârstei majoratului.

S-a încasat de la Alexandru Melnic în beneficiul Nataliei Timircan, cheltuielile de judecată în mărime de 100 lei.

S-a declarat caduc duplicatul titlului executoriu din 26 octombrie 2020, la cauza civilă nr. 2-1311/20 16-2-2108-23102015.

S-a încasat de la Alexandru Melnic în beneficiul bugetului de stat, taxa de stat în mărime de 540 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că:

Cu referire la pretenția privind stabilirea domiciliului copiilor minori instanța a ținut cont de faptul că pârâtul nu a obiectat, ca domiciliul copilului să fie stabilit cu mama.

Totodată, autoritatea tutelară prin avizul emis a considerat oportun de a stabili domiciliul copilului minor cu mama, ultima având condițiile necesare pentru creșterea și dezvoltarea normală.

Cu referire la pretenția privind încasarea pensiei de întreținere instanța a conchis că suma de 1500 lei este una rezonabilă.

Alexandru Melnic este obligat în virtutea calității sale de părinte să-i asigure copilului pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială la un nivel corespunzător, pentru a nu leza interesele acestuia.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 17 februarie 2021, avocatul Cușnir Iurie acționând în interesele lui Melnic Alexandru a declarat apel solicitând casarea hotărârii Judecătoria Strășeni, sediul Călărași din 01 februarie 2021, în partea încasării a pensiei de întreținere în mărime de 1500 lei lunar și emiterea unei decizii noi prin care să se dispună încasare a pensiei de întreținere în mărime de 1000 lei lunar.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Melnic Alexandru, reprezentat de avocatul Cușnir Iurie și s-a menținut hotărârea Judecătoria Strășeni, sediul Călărași din 01 februarie 2021.

La 15 februarie 2022, Melnic Alexandru, reprezentat de avocatul Cușnir Iurie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței în partea încasării a pensiei de întreținere în mărime de 1500 lei lunar și emiterea unei decizii noi prin care să se dispună încasare a pensiei de întreținere în mărime de 1000 lei lunar.

În motivare a invocat că instanța de apel examinând apelul, nu a luat în considerație argumentele apelantului.

Instanța nu a ținut cont de faptul că Melnic Alexandru are un salariu de aproximativ 4826 lei și încă un copil minor la întreținere, iar suma de 1500 lei lunar este împovărătoare.

Astfel, a susținut că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău o consideră ilegală, fiind adoptată cu interpretarea eronată a dispozițiilor prevăzute de art.58, 60, 74, 75 din Codul familiei.

Concluzia instanței de apel se bazează pe probe nepertinente, iar situația de fapt este alta decât cea reținută de instanța de fond și apel.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 04 noiembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs declarată la 15 februarie 2022, este depusă întrem legal, ținând cont că instanța de apel a expediat-o părților decizia motivată la 13 februarie 2022 (f.d.145).

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 08 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 14 aprilie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 165.

La 26 aprilie 2022, Timircan Natalia a depus referință menționând că, recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat corect împrejurările cauzei, a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare fiind legale.

Intimata a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea

recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Melnic Alexandru, reprezentat de avocatul Cușnir Iurie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.

432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Melnic Alexandru, reprezentat de avocatul Cușnir Iurie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh